

דבר העורכת

לקוראים שלום!

אנחנו שמחים לחזור אליכם לאחר החופש הגדול וחופשות חגי ספטמבר עם גיליון חדש של הבטאון. אנו תקווה שנחתם כראוי בחופשים הרבים במהלך החודשים האחרונים, וכי צברתם כוחות לתחילת שנת הלימודים.

אז מה בגיליון? אריק שורץ מציג פיתוח בולאי מקורי - הגלובולים. בפינה תנ"ך ואמנות, משה ביאלי מספר על מקרים בהם היה סיוע לזולת שהונצחו ביצירות אמנות. וגם, בפינה הישראלית נציג בולים שהונפקו לאחרונה בישראל – בנושא ספרי ילדים. ולבסוף, בכל גיליון, חידון בולאי נושא פרסים.

גיליון שירי ילדים שהונפק באוגוסט בישראל - נדון בו בגיליון הבא

נתראה בגיליון הבא,

שלכם, שבית

הרהורים על נושא גלובלי – ה"גלובולים"

אריק שורץ

בילדותי אספתי את בולי ישראל: אבי ז"ל, שאסף מעט בולים בעצמו, רכש עבורי מנוי של השרות הבולאי. תקופה ארוכה קיבלתי בולים ומעטפות יום ראשון, סידרתי אותם באלבום לפי סדר הוצאתם, וידעתי לספר עליהם כמעט הכל: פרטי ההדפסה, הכמויות, הנקבוב ושאר הפרטים המופיעים בקטלוג. לנושאי הבולים ולעיצובם כמעט שלא נתתי את דעתי.

לימים נטשתי את איסוף בולי ישראל והתחלתי לאסוף בולים בנושא שבו היה לי עניין מיוחד – כלבים. האוסף הלך וגדל, הפך לאוסף מוצג, וקיבל עם הזמן כיוון מאוד מוגדר. אלא שאז התעורר בי געגוע לבולי ישראל, וחשבתי כיצד אוכל לחבר בין בולי ישראל לבין האיסוף הנושאי. החלטתי לחדש את האוסף הישראלי, אך הפעם להקדיש את מירב תשומת הלב דווקא לנושא הבולים ועיצובם, ולא לפרטים הבולאיים הקשורים בהם.

באוסף הנושאי שלי ישנן מספר גלויות מירב, והן חביבות עלי במיוחד. הן מצליחות להגדיל את הבול למימדים של גלויה, להוסיף לו עניין תימאטי ובדרך כלל מושכות את העין הרבה יותר מהבול עצמו. גלויות המירב נתנו לי רעיון חדש – על מנת להפוך את בולי ישראל למרשימים יותר גדולים יותר ומעניינים יותר, אדביק אותם על גלויות תואמות במקום לסדרם באלבום. מלכתחילה לא היתה לי כוונה להכין גלויות מירב, ולא להחתים את הבולים כלל. כל מה שחיפשתי היתה דרך להציג את בולי ישראל כך שהצד הנושאי והעיצובי שלהם יבלוט ויקבל את הכבוד המגיע לו.

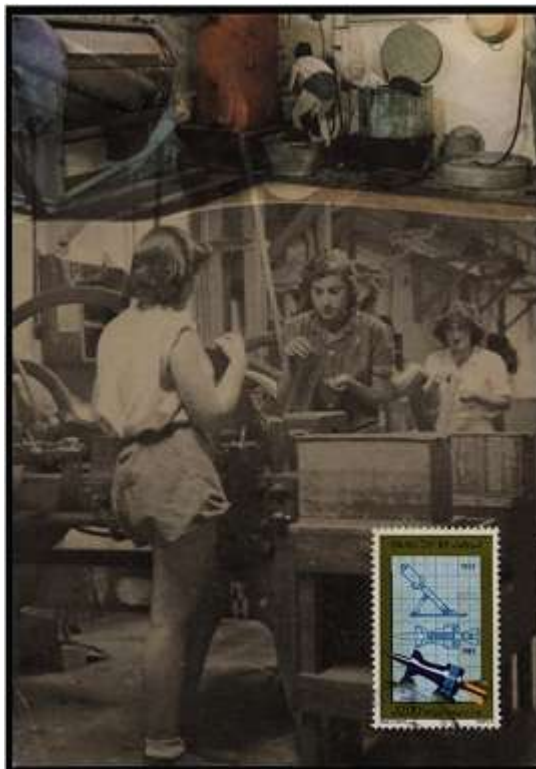
עד מהרה גיליתי שהעניין אינו פשוט כל כך: הגלויות המצויות למכירה בחנויות מועטות ומיועדות בעיקר לתיירים, ולכן מגוון הנושאים שלהן דל. קל למצוא גלויות של אילת, מצדה ונצרת, אך קשה למצוא גלויות של **ביאליק**, **מניה שוחט** או המכביה הרביעית.

דווקא הקושי עורר בי עניין, והתחלתי לחפש גלויות מתאימות. שוק הפשפשים, מכירות פומביות, חברים – כל מקור לגלויות הפך למקור עניין עבורי. טיולים עם המשפחה ברחבי הארץ עוברים תמיד דרך דוכן המזכרות והקיוסק, ובזמן שהילדים אוכלים ארטיק אני עובר על דוכן הגלויות לבדוק מה אפשר להוסיף לאלבום.

כאשר כבר הצטברו באלבום מספר גלויות עם בולים, התייעצתי עם חברים והחלטתי לתת להן שם עברי מתאים – גלובולים.

מתי גלויה ראויה לעבור שדרוג ולהפוך לגלובול? לפעמים ההחלטה קלה: הציור או הצילום על הגלויה הולם לגמרי את הבול, ומראה אותו הדבר. כך למשל בול יום העצמאות ה-12 המודבק על גלויה המראה דגלי ישראל מתנופפים ברוח יוצרים גלובול תואם, ובול עכו מסדרת נוף ארצנו מתאים להפליא לגלויה ישנה של עכו במבט מן הים. אבל לפעמים צריך קצת יותר דמיון בהתאמת הבול לגלויה.

אחד מטיולי המשפחה הוביל אותנו למוזיאון מכון איילון שליד רחובות, מפעל תת קרקעי ששימש את ההגנה לייצור תחמושת תחת אפם של הבריטים בימי המנדט. המועצה לשימור מבנים ואתרים יחד עם החברה להגנת הטבע והמוזיאון הפיקו גלויה ועליה צילום מאותם הימים של כמה בנות העוסקות בייצור כדורים. גם את הגלויה הזו קניתי, למרות שאין בול תואם. בבית הדבקתי עליה את בול היוכל לתעשייה הצבאית מ-1983.

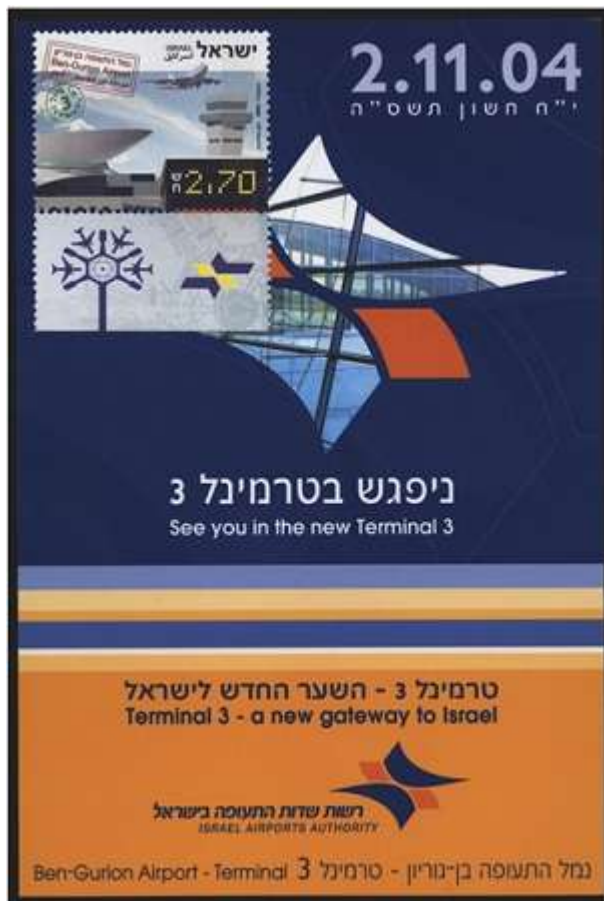
ההתאמה במקרים כאלו בין הבול והגלויה אינה מיידית אלא דורשת מעט קישור וידע. בעיקר היא דורשת תשומת לב לתוכנו של הבול. מצד אחד, הידע אודות התוכן מאפשר לעשות את הקישור בין הבול לבין הגלויה, ולייצר סיפור קטן מכל גלובול. מצד שני, החיבור בין בול לגלויה מאפשר לעסוק מעט בתוכן ומשרת את האיסוף הנושאי.

אוסף בולי ישראל שלי קיבל תפנית, והפך מבחינתי למעניין יותר. לעיתים הוא גם מזמן לי הרפתקאות של ממש. בנובמבר 2004 נסעתי בשעת ערב מירושלים לתל אביב בדרכי הביתה. בדרך שמעתי ברדיו דיווח על פתיחת הטרמינל החדש בנמל התעופה בן גוריון. חשבתי רגע וסטיתי מן הדרך, ונכנסתי לשדה התעופה על מנת לחפש גלויה שתתאים לבול שהונפק לרגע האירוע. אם יש גלויה כזו, היא תהיה רק שם. להפתעתי, בביקורת הכניסה הושיט לי המאבטח גלויה. הבטתי ושמחתי לראות שזוהי גלויה שהונפקה במיוחד על ידי רשות שדות התעופה לציון האירוע. ביקשתי ממנו עוד כמה גלויות וכשהגעתי הביתה הדבקתי עליהן את הבול (שהונפק כזכור כבר זמן מה קודם לכן) והכנתי מהן גלובולים. אגב, החיבור בין השניים מגלה טעות בעיצוב הבול: הלוגו

של רשות שדות התעופה הוחלף בין מועד הנפקת הבול למועד פתיחת הטרמינל והוא אינו זהה בין הבול והגלויה.

פן נוסף ששבה את ליבי בהכנת הגלובולים היתה היצירתיות המתאפשרת. ישנן גלויות רבות ובולים רבים, ומלאכת ה"שידוך" יכולה להיות אסוציאטיבית ושונה מאספן לאספן.

הכנת ואיסוף גלובולים אינו ענף מוכר של הבולאות. פריטים אלו אינם ראויים לתצוגה בתערוכת בולים, ואולי ייחשבו בעיני חלק מהאספנים כ"לא רציניים" במובן הבולאי. יחד עם זאת, אני סבור שפריטים מעין אלו הם בדיוק מה שצריך על מנת לעורר ענין נרחב יותר בבולי ישראל בקרב אספנים צעירים. הגלובולים יכולים בהחלט להיות תחום איסוף בולאי לגיטימי לגמרי. מחד גיסא יכולים הגלובולים להרחיב את המגוון העומד כיום לרשות האספנים ולהוסיף עניין ואתגר החסרים כיום באיסוף הקלאסי של בולי ישראל.

העומד כיום לרשות האספנים ולהוסיף עניין ואתגר החסרים כיום באיסוף הקלאסי של בולי ישראל.

לתגובות ניתן לפנות לאריק שורץ בכתובת: sa-law@inter.net.il

סיוע לזולת בספר הספרים

משה ביאלי

הרבה פנים יש לתנ"ך: ספר הספרים מלמד את קוראיו את מעשה בריאת העולם, על הקשר בין אלוהים ועם ישראל, פרקים באמנות המלחמה וביחסים בינלאומיים, על מוסר ודרכי התנהגות ועוד נושאים רבים הקשורים לחיי היום יום.

מאמרי הפעם יעסוק בעזרה ותמיכה של אישים בסיפורי המקרא, כפי שהונצחו ביצירות אמנות המופיעות על בולים. תיאור האירועים יובא בסדר כרונולוגי של הכתוב.

המקרה הראשון בו נעסוק הוא פרשת העיר סדום. בפרק י"ח של ספר בראשית מודיע אלוהים לאברהם על כוונתו "לעשות סדר" בעיר, תוך שהוא משתמש במילים המפורסמות: "אַרְד־הָנָא וְאַרְאֶה, הַפְּצַעְקָתָהּ" (פסוק כ"א). אברהם יודע שכן אחיו גר בעיר, אך הוא משתדל למען כלל התושבים, וכלל לא מזכיר את שאר בשרו:

כג וַיֵּגֶשׁ אֲבְרָהָם, וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסָּפֶה, צְדִיק עִם-רָשָׁע. כד אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים, בְּתוֹךְ הָעִיר; הֲאֵף תִּסָּפֶה וְלֹא-תִשָּׂא לְמַקּוֹם, לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ. כה חָלְלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כַּדְּבַר הַזֶּה, לְהַמִּית צְדִיק עִם-רָשָׁע, וְהָיָה כַּצְּדִיק, כְּרָשָׁע; חָלְלָה לָךְ--הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ, לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט.

בהמשך מנהל אברהם מעין משא ומתן עם אלוהים, וזה מסכים שלא להשמיד את העיר אם יימצאו בה ולו עשרה צדיקים. אך כאשר מגיעים המלאכים לסדום מתברר שמאמציו של אברהם היו לשווא, ואין מנין צדיקים בעיר הרשע. סדום הושמדה, ורק לוט, אשתו ושתי בנותיו נמלטות ממונה בעוד מועד.

שני ציורים של רובנס: לוט ומשפחתו עוזבים את סדום (מימין) ונמלטים ממנה (שמאל).

עבדו של אברהם, אליעזר, נשלח אל ארם נהרים הרחוקה להביא כלה ליצחק. אליעזר קובע לעצמו דרך למציאת כלה: הוא יפנה לנערה ויבקש ממנה מים. אם תדאג לא רק להרוות את צמאונו אלא גם לגמליו הרי שבכך תגלה מידות טובות, ותתגלה ככלה ראויה ליצחק. והנה, בדיוק אז יוצאת רבקה לבאר:

יז וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד, לִקְרָאתָהּ; וַיֹּאמֶר, הֲגַמְיָאִינִי נָא מַעֲט-
מִיָּם מִכַּדְּךָ. יח וַתֹּאמֶר, שְׂתֵה אֲדֹנִי; וַתִּמָּהַר, וַתֵּרֶד
כֹּדֶה עַל-יָדָהּ--וַתִּשְׁקְהוּ. יט וַתָּכַל, לְהִשְׁקֹתוֹ; וַתֹּאמֶר,
גַּם לְגַמְלִיךָ אֲשָׁאב, עַד אִם-כָּלוּ, לִשְׂתֵת. כ וַתִּמָּהַר,
וַתַּעַר כֹּדֶה אֶל-הַשְּׁקֵת, וַתֵּרֶץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר, לִשְׁאֹב;
וַתִּשָּׂאב, לְכָל-גַּמְלֵיו.

בת פרעה מוצאת את משה, ציור של טינטורטו מהמאה ה-16

רבקה משקה את אליעזר –

רבקה ואליעזר – ציור של

מורילו מהמאה ה-17

בזמן שהותם של בני ישראל במצרים הם הלכו מחיל אל חיל, כנאמר בספר שמות פרק א' פסוק ז': "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ--בְּמֶאֱדָמָד; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֹתָם". בינתיים עלה למלוכה מלך חדש על מצרים, אשר לא ידע את יוסף, ואשר הצלחתם של בני ישראל עוררה בו דאגה. פרעה החדש החליט להתעמר בבני ישראל, ולשיא הגיע כאשר ציווה להשמיד כל בן זכר מישראל.

משה ניצל מרוע הגזרה בעזרת אמו ואחותו: הוא הוכנס לתיבת גומא, אשר הושמה בסוף על שפת היאור. בת פרעה מצאה את התיבה, וחסה עליו (שמות פרק ב', פסוק ו'): "וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד, וְהִנֵּה-נֶעַר בֶּכֶה; וַתַּחֲמַל עָלָיו--וַתֹּאמֶר, מִיֶּלֶד הָעִבְרִים זֶה". בעקבות הפגנה זו של טוב לב ניצלו חייו של משה, והוא גדל אצל בת פרעה.

משה מגן על בנות יתרו – ציור של פוסן מהמאה ה-17

בהמשך אותו פרק בורח משה לארץ מדין, וביושבו ליד הבאר הוא רואה את בנות יתרו, כהן מדין, הבאות להשקות את הצאן. רועים אחרים מגרשים אותן, ומשה מתערב (פסוק י"ז): "וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיִּוָּשַׁעַן, וַיִּשְׁקֶן אֶת-צֹאנָם".

חנה, אחת משתי נשותיו של אלקנה, הייתה עקרה. היא נהגה לעלות לשילה ולהתפלל לבן. עלי הכהן, הבין את צערה, ניחם אותה על פי המצוין בספר שמואל א' פרק א' פסוק י"ז: "וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר, לְכִי לְשָׁלוֹם; וְאַלֶּהֱי יִשְׂרָאֵל, יִתֶּן אֶת-שְׁלֹתְךָ, אֲשֶׁר שְׁאַלְתְּ, מֵעַמּוֹ". ואכן, חנה הרתה וילדה את שמואל.

מימין: חנה ושמואל – ציור של רמברנדט. במרכז: דוד מנגן בנבל – פסיפס מהמאה השישית מבית הכנסת בעזה. משמאל: דוד נפרד מיהונתן – יצירה של רמברנדט.

יונה בדרכו לנינוה

שאל המלך סבל ממצבי רוח (בלשון ימינו), ועבדיו הציעו, שמישהו ינגן לפניו בכינור כדי להסיר ממנו את הרוח הרעה. דוד, שהיטיב לנגן, הוזמן ל"הופיע" בפני שאל, והצליח להשיג את התוצאה המקווה: "וְהָיָה בְּהַיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שָׁאוּל, וְלָקַח דָּוִד אֶת-הַכִּנּוֹר, וַיָּנֶן בְּיָדוֹ; וְרוּחַ לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ, וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה" (שמואל א', פרק ט"ז, פסוק ג').

כידוע, בהמשך הכה דוד את גולית הפלישתי, ובעקבות זאת החל שאל לראות בו איום על כתר המלוכה. הוא התכוון לפגוע בדוד ואפילו להמיתו, אולם בנו יהונתן מנע זאת, ככתוב בשמואל א' פרק י"ט פסוק א': "וַיִּדְבֹּר שָׁאוּל, אֶל-יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל-כָּל-עַבְדָּיו, לְהָמִית, אֶת-דָּוִד; וַיְהוֹנָתָן, בֶּן-שָׁאוּל, חָפֵץ בְּדָוִד, מְאֹד". בעקבות אזהרתו של יהונתן היה דוד ער לסכנה ונמלט מפני שאל. הפרידה של דוד מיהונתן היא נושא יצירתו של רמברנדט הנראית בבול של ברית המועצות.

יונה הנביא נשלח להציל את העיר נינוה (יונה, פרק א' פסוק ב'): "קוֹם לֶךְ אֶל-נִינְוָה, הָעִיר הַגְּדוֹלָה--וְקִרָא עָלֶיהָ: כִּי-עָלְתָה רָעָתָם, לָפָנַי". לאחר מספר הרפתקאות מגיע יונה לנינוה ומספר ליושביה מה יקרה אם לא יסורו מדרכם הרעה. ממשיך המספר ואומר בפרק ב' פסוק י': "וַיִּקְרָא הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם, כִּי-שָׁבוּ מִדֶּרֶךְ הָרָעָה; וַיִּנָּחֻם הָאֱלֹהִים, עַל-הָרָעָה אֲשֶׁר-דָּבַר לַעֲשׂוֹת-לָהֶם--וְלֹא

רעיו של איוב באים לנחם אותו –
ציור של מתיה פרטי מהמאה ה-17

עֲשֵׂה". הבול האיטלקי מראה את דמותו של יונה - חלק מיצירתו של מיכאלאנג'לו על תקרת הקפלה הסיסטינית בותיקן.

ולסיום, מקרה של ניחום אבלים. חבריו של איוב באים לנחם אותו אחרי סדרת האסונות שניחתת עליו: "וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת רֵעֵי אִיּוֹב, אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלָיו, וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, אֶל־יִצְחָק הַתִּימָנִי וּבְלָדָד הַשׁוּחִי וְצֹפָר הַנַּעֲמָתִי; וַיִּזְעְדוּ יַחְדָּו, לָבֹא לְנוֹד לוֹ וּלְנַחֲמוֹ" (איוב, פרק ב', פסוק י"א). ניחום אבלים זה הופך לדיון פילוסופי, הנמשך לאורך רוב הספר.

לתגובות ניתן לפנות למשה ביאלי בכתובת: mobilom@bezeqint.net

הפינה הישראלית – ספרי ילדים

בשנה שעברה הנפיק השירות הבולאי סדרה של שמונה בולים המוקדשת לספרי ילדים. זו אינה הפעם הראשונה שבולים ישראלים מוקדשים לספרי הילדות שלנו: להנפקה זו קדמו סדרות מאמצע שנות ה-80, אמצע שנות ה-90 וסדרה משנת 2010. הסדרה הנוכחית מתאפיינת בכך שהבולים מציגים ספרים חדשים יחסית לצד ספרים ותיקים, שהיו אהובים כבר בימים שההורים שלנו, או אפילו סבא וסבתא היו ילדים.

הספר הראשון (מבחינת גילו) הוא **בוא אלי פרפר נחמד**. את הספר כתבה **פניה ברגשטיין** עוד בשנת 1945, והוא כולל שמונה שירים קצרים בחרוזים. כל שיר עוסק בבעל חיים אחר, והמפורסם מבין השירים הוא זה המוקדש לפרפר, אשר גם נותן את הכותרת לספר כולו.

ספר נוסף המוכר היטב גם להורים הוא **המפוזר מכפר אז"ר**, אותו כתבה **לאה גולדברג**, שהייתה משוררת נפלאה וכתבה ספרי ילדים נהדרים. הספר מתאר איש שכחן ומבולבל, המצחצח נעלים במברשת שיניים, ואומר "חג שמח" למי שמתעטש.

הבול השלישי מוקדש לספר מתח לילדים קטנים: **מיץ פטל** הוא בעל חיים המנסה להסתיר את זהותו. אריה וג'ירפה יוצאים לפענח את סודו ואת זהותו. כשהם מתוודעים זה לזה, הם שותים מיץ פטל בהנאה. את הספר כתבה **חיה שנהב**.

שני ספרים המוצגים בסדרה הם מפרי עטה של **מרים רות**, והציורים בשניהם של **אורה**

איל. תירס חם מתחיל כאשר אופיר יוצא לטייל ביום חם ושר לעצמו "בים בם בם, תירס חם". שורת ילדים מצטרפת אליו, מתוך מחשבה שהוא צועד למקום שבו ממתין לו תירס. הספר השני הוא **מעשה בחמישה בלונים**: חמישה ילדים מקבלים מתנה חמישה בלונים בצבעים שונים, ומגלים מה סופו של כל בלון.

ספר ילדים נפלא, אותו כתבה **תרצה אחר**, הוא **האריה שאהב תות**. אריה אחד ביער רצה לאכול רק תות, ולא את המאכלים שאמא שלו הציעה לו. יום אחד הגיעו ילדים ליער, וכשקיהם היו תותים. כשהם ראו את האריה, הם ברחו והשאירו את התיקים. האריה אכל הרבה תותים, אמר פויה. ומאז הוא אוכל את מה שאימו נותנת לו. הילדים חזרו הביתה וביקשו רק... תות.

את **כספיון הדג הקטן** כתב ואייר **פאול קור**. דג קטן יצא לשחות בעומק הים ונפגש עם לווייתן תינוק, שאיבד את הוריו והתחיל לבכות. כספיון קרא לבני משפחתו וכולם ביחד חיפשו ומצאו את הוריו של הלווייתן. מאז כספיון הקטן והלווייתן הענק הפכו לחברים טובים. סיפור שבהתחלה הוא מפחיד ואחר כך מלא בשמחה.

הספר האחרון בסדרה נקרא **איתמר מטייל על הקירות**. כתב אותו דוד גרוסמן, שהוא אחד הסופרים החשובים בארץ. גרוסמן כותב לילדים, לבני נוער ולמבוגרים. בספר זה גרוסמן מספר על ילד בשם איתמר, המתבונן בתמונות שבחדרו. לפני שהוא נרדם נכנס לתמונות ומטייל בהן. בתמונת האריות הוא מגלה שגור האריות נעלם מהוריו, כשלדעתם הוא עלה על רכבת צבעונית לפני שלושה ימים. איתמר מראה לאריה

וללביאה את הגור האבוד בתמונה אחרת, כשהוא אכן נוסע ברכבת. במבצע דמיוני ומרתק עוזר איתמר להחזיר את הגור להוריו תוך שהוא נעזר בעפיפון של הילדה מהתמונה השלישית. אז הוא יכול לחזור למיטתו ולישון.

הבולים בסדרה יצאו בגיליון מיוחד הנראה כאן. למי שלא מכיר את הספרים הללו אנו ממליצים לרוץ לספריה ולשאל אותם. ומי שכבר מכיר בטח ישמח לקרוא אותם שוב.

חידון מספר 66

איזו מדינה?

איך נקראת המדינה שהנפיקה את הבול שלפניכם?

- א. ליטא
- ב. לטביה
- ג. ליכטנשטיין
- ד. לוקסמבורג

מי האיש?

מי האיש הנראה בבול?
באילו תחומים מדעיים עסק?
מה שם ספרו המפורסם ביותר?

זהה את היצירה

מי האיש הנראה בפסל זה?
מה שמו של האמן שיצר את הפסל?
היכן הוא ניצב?

את הפתרונות יש לשלוח למערכת nosonchik@gmail.com עד ל-15 ביוני.
הפותרים מתבקשים לציין את גילם. בין הילדים ובני הנוער שיפתרו נכונה את החידות יוגרל פרס בולאי מתנת איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית. התשובות לחידות ושם הזוכה יפורסמו בגליון הבא.

פתרון חידון מספר 65

בחידון נתבקשתם לזהות את הצמח שעל כל בול ולאחר מכן, למצוא את הקשר של כל צמח לאחת הדמויות המיתולוגיות המוצגות בבולים שבטור השני. בטבלה שלהלן מוצגים הזוגות בטור הימני והקשר ביניהם בטור השמאלי. כמו כן, שם הפרח מודגש בטור:

בול 1 – בול ג': נרקיסוס התאהב בדמותו והביט בבבואתו במקוה מים עד שגווע ומת. במקום בו הוא מת וליד כל מקוה מים, צמח פרח הנרקיס.	
בול 2 – בול ה': אדוניס, אהובה של אפרודיטה, הותקף ע"י ארס, אל המלחמה, שבא אליו בדמות חזיר בר. מדמו של אדוניס צמחה הכלנית.	
בול 3 – בול א': איריס היא אלת הקשת בענן. מכיוון ולפרחי האירוס צבעים רבים, הם קיבלו את שמה של איריס.	

בול 4 – בול ב': היקנתוס הנער היה יפה תואר. על אהבתו התחרו אפולו וזפירוס, אל הרוח. כששיחקו אפולו והיקנתוס בדיסקוס, הסיט זפירוס את הדיסקוס לעבר ראשו של היקנתוס והרג אותו. במקום נופלו של היקנתוס צמח פרח היקנתון.	
בול 5 – בול ד': אפולו התאהב בדפנה, בתו של אל הנהר. ברודפו אחריה זעקה דפנה אל אביה לעזרה. בו במקום הפכה דפנה לעץ הדפנה הוא הער האציל. מאז עוטה אפולו על ראשו זר עלי דפנה.	

בהגרלה שנערכה בין הפותרים נכונה עלה שמו של דן רביץ בן ה-15. דן זוכה
בפרס בולאי מתנת איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית.

מכתבים למערכת – לכל תגובה, הצעה או שאלה ניתן לפנות אלינו בכתובת
nosonchik@gmail.com